

Atracția unei persoane față de femei sau față de bărbați nu este o chestiune ce poate fi definită de o singură genă, ci de multiple regiuni ale genomului și, ca orice caracteristică umană complexă, de numeroși factori non-genetici, informează AFP.

Aceasta este concluzia unei analize realizate pe 500.000 de profiluri ADN de un grup de cercetători din Europa și Statele Unite, ale căror concluzii, publicate joi în prestigioasa revistă Science, infirmă definitiv o ipoteză apărută în anii 1990, conform căreia ar exista o "genă gay" ce ar fi la fel de previzibilă ca aceea care influențează culoarea ochilor.

"Este de facto imposibil să prezici orientarea sexuală a unei persoane după genomul ei", a declarat Ben Neale, membru al Institutului Broad, asociat cu Universitatea Harvard și Massachusetts Institute of Technology (MIT), una dintre numeroasele instituții din care provin autorii studiului.

Orientarea sexuală are într-adevăr o componentă genetică, spun cercetătorii, confirmând studii precedente de mai mică amploare, realizate în special pe gemeni. Însă această componentă depinde de o mulțime de gene. "Nu există o genă gay unică, ci numeroase mici efecte genetice repartizate în genom", a explicat Ben Neale.

Acestor lucruri li se adaugă un factor esențial: mediul în care o persoană crește și trăiește.

Pentru a explica mai bine concluziile cercetării, oamenii de știință au făcut comparații cu înălțimea oamenilor: efectul genetic este indiscutabil, deoarece înălțimea unei persoane este legată de aceea a părinților ei. Însă genetica nu explică totul: alimentația din timpul copilăriei are la rândul ei un impact puternic asupra înălțimii. Aceste detalii sunt denumite de oamenii de știință "factori de mediu".

La fel, pentru riscul cardiac: genele creează predispoziții, însă stilul de viață și alimentația au un rol încă și mai mare.

Influență limitată

Noua analiză statistică a permis descoperirea a cinci poziționări precise pe cromozomii umani, denumite "locus", ce par a fi categoric asociate cu orientarea sexuală, deși fiecare dintre ele are doar o influență "foarte mică".

Din punct de vedere biologic, dacă un marker este asociat cu căderea părului, atunci acest fapt sugerează o legătură a markerului în cauză cu regularizarea hormonilor sexuali.

În mod asemănător, există sute sau mii de alți markeri, pe care viitoare analize ce vor fi realizate pe bănci mai mari de ADN vor putea să îi descopere într-o bună zi.

"Este un comportament complex, în care genetica joacă un rol, dar probabil într-o manieră minoritară. Efectul factorilor de mediu există, dar nu am reușit să îl măsurăm cu exactitate", a adăugat Fah Sathirapongsasuti, cercetător care publică articole pe 23andme.com, un site dedicat testelor ADN, și care a contribuit la realizarea noului studiu furnizând profilurile genetice

Nu există o "genă gay", a confirmat cel mai mare studiu realizat vreodată pe ADN-ul uman

Written by Administrator

Saturday, 31 August 2019 02:45 -

ale clienților (voluntari).

Partea principală a analizei a fost realizată pe bărbați și femei incluși în banca britanică UK Biobank, în majoritate de origine europeană, care au răspuns la întrebarea: "Ați avut deja o relație sexuală cu o persoană de același sex?".

Complexitate

Autorii sunt conștienți că acesta este un subiect delicat, iar cei doi cercetători menționați au reamintit, într-o conferință telefonică purtată marți cu mai mulți jurnaliști, că sunt ei înșiși gay.

Dorind să evite orice interpretare eronată, ei au mers până într-acolo încât au consultat asociații LGBT în privința modului în care ar trebui să comunice rezultatele studiului, pe care le-au rezumat pe un site special - geneticsexbehavior.info.

Asociația americană GLAAD a salutat acest studiu ce a confirmat că "a fi gay sau lesbiană este o parte naturală a vieții umane".

În debutul geneticii moderne ultraperformante, în anul 1993, autorii unui studiu realizat pe 40 de familii au crezut că au identificat o legătură unică, gena Xq28, ce ar defini orientarea sexuală. Noua analiză a respinsă însă acel model simplist.

O cifră produsă de acest studiu este susceptibilă să creeze confuzie. Cercetătorii estimează că "între 8 și 25%" din diferențele de orientare sexuală din populația testată se datorează variațiilor genetice.

Însă această cifră este un concept statistic ce vizează o populație și nu înseamnă că 25% din orientarea unei persoane depinde de genele sale.

Un alt rezultat pune sub semnul întrebării ideea că orientarea sexuală ar fi un continuum, potrivit Scării Kinsey, după numele biologului american care a definit-o în 1948: de la 100% homosexual la 100% heterosexual, trecând prin bisexual.

"Presupunerea conform căreia cu cât ești mai atras de cineva de același sex, cu atât ești mai puțin atras de celălalt sex este o simplificare excesivă", afirmă cercetătorii, după ce au comparat markerii genetici ce influențează numărul partenerilor de același sex. AGERPRES